

Advies van het Comité van de Regio's over „De lokale overheden en het Euro-mediterrane partnerschap”

(98/C 64/09)

HET COMITÉ VAN DE REGIO'S,

gezien zijn besluit van 12 maart 1997 om overeenkomstig artikel 198 C, vierde alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap een advies over „De lokale overheden en het Euro-mediterrane partnerschap” op te stellen en zijn commissie 4 „Stadsbeleid” met de voorbereiding hiervan te belasten;

gezien zijn advies over de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement „Versterking van het Middellandse-Zeebeleid van de Europese Unie: voorstellen voor de tenuitvoerlegging van een Euro-Mediterraan partnerschap”⁽¹⁾;

gezien de Verklaring van Barcelona met het bijbehorende werkprogramma, die de EU-lid-staten en de mediterrane derde landen op 28 november 1995 hebben goedgekeurd;

gezien Verordening (EG) nr. 1488/96 van de Raad inzake „Financiële en technische maatregelen ter ondersteuning van de hervorming van de economische en maatschappelijke structuren in het kader van het Europees-mediterrane partnerschap (MEDA)”;

gezien het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de goedkeuring van richtsnoeren voor indicatieve MEDA-programma's (COM(96) 441 def.);

gezien het gezamenlijk verslag van het voorzitterschap en de Commissie over de follow-up van de Conferentie van Barcelona (7987/96-C4-0414/96);

gezien de ontwerp-resolutie van het Europees Parlement van 12 maart 1997 over bovengenoemd verslag;

gezien het op 30 mei 1997 door zijn commissie 4 goedgekeurde ontwerp-advies (CDR 125/97 rev. — rapporteur: de heer Rutelli),

heeft tijdens zijn 20e Zitting (vergadering van 20 november) het volgende advies uitgebracht.

1. De lokale overheden en het Euro-mediterrane partnerschap

1.1. Inleiding

1.1.1. Een van de prioritaire doelstellingen van het externe beleid van de Unie is de uitwerking van een algemeen en coherent kader voor de betrekkingen met derde landen in het Middellandse-Zeegebied. Tot dusverre was het Euro-mediterrane partnerschap slechts een zaak van de Unie en twaalf landen in het zuidelijke gedeelte van het Middellandse-Zeegebied⁽²⁾.

Het Middellandse-Zeegebied heeft tot op zekere hoogte een eigen regionale identiteit door het feit dat de economische bedrijvigheid in de diverse landen in de regio veel punten van overeenkomst vertoont en het intraregionale handelsverkeer er sterk ontwikkeld is. In

geopolitiek opzicht is de regio echter sterk versnipperd en zeer heterogeen: er zijn aanzienlijke verschillen op het culturele vlak en qua politiek regime, sociaal-economische structuren en ontwikkelingsniveau. Zowel de betrokken landen zelf als de internationale organisaties hebben geprobeerd om de onderlinge integratie te bevorderen, maar deze inspanningen hebben tot dusverre niet het verhoopde resultaat opgeleverd. De regio kampt nog steeds met een algemeen gebrek aan evenwicht, met als gevolg: sociale spanningen, religieuze conflicten, werkloosheid en migratie. De toenemende belangstelling voor het Middellandse-Zeegebied vloeit trouwens ten dele voort uit het besef dat de almaar toenemende interne en internationale spanningen de stabiliteit en veiligheid in de regio ernstig in gevaar brengen.

1.1.2. Om het samenwerkings- en partnerschapsproject van de Unie en de mediterrane derde landen in praktijk te kunnen brengen zouden partijen er goed aan doen na te gaan of het niet beter is het ontwikkelingsproces in de regio op een andere leest te schoeien en andere „actoren” als motor van dit proces te laten fungeren. De regionale en lokale overheden hebben vandaag de dag heel wat mogelijkheden om initiatieven te nemen die buiten het traditionele patroon van de samenwerking tussen de betrokken nationale overheden vallen. Zij kunnen de nodige initiatieven nemen om de uit de traditionele ontwikkelingsmodellen voortvloeiende

⁽¹⁾ PB C 126 van 29.4.1996, blz. 12.

⁽²⁾ Zoals bekend krijgen ook Slovenië, Kroatië, Bosnië-Herzegovina, de FYROM en Albanië EU-steun, o.m. omdat zij nog steeds met de naweën van de burgeroorlog kampen en/of omdat zij een politiek en economisch hervormingsproces doormaken.

moeilijkheden te vermijden, zij kunnen de bestaande stedelijke netwerken verder uitbouwen om concrete ontwikkelingsprojecten op te zetten, en zij kunnen ernaar streven in stedelijke en plattelandsgebieden een duurzaam ontwikkelingsproces op gang te brengen, uitgaande van met name de zogenaamde „Local Agenda 2”.

1.2. De Euro-mediterrane conferentie

1.2.1. Op 27 en 28 november 1995 zijn in Barcelona tijdens de Euro-mediterrane conferentie de grote lijnen van het Euro-mediterrane partnerschap vastgelegd⁽¹⁾. Dit partnerschap stoelt op drie pijlers: samenwerking op politiek en veiligheidsgebied, economische en financiële samenwerking en samenwerking op het sociale, culturele en menselijke vlak.

1.2.2. Een van de essentiële kenmerken van de „geest van Barcelona” is de complementariteit tussen de twee niveaus waarop het partnerschap zich concreet voltrekt: het centrale en het lokale niveau. De centrale overheden gaan zich vooral bezighouden met de versterking van de politieke dialoog en de uitbreiding van de economische en financiële samenwerking via de totstandbrenging van een „gemeenschappelijke ruimte van vrede en stabiliteit” en van een „gebied van gedeelde welvaart”, m.a.w. zij gaan zich vooral bezighouden met de eerste twee pijlers van het partnerschap. De regionale en lokale overheden en de diverse maatschappelijke geledingen van hun kant gaan zich vooral toeleggen op de samenwerking op cultureel, sociaal en menselijk gebied en met name op de ontwikkeling van het menselijk potentieel en de bevordering van het begrip voor elkaars cultuur en van de contacten op het niveau van de civiele samenleving, wat evenwel niet wegneemt dat zij ook op de twee andere werkerterreinen met voorstellen kunnen komen en zelfs een actieve rol kunnen spelen.

1.2.3. De centrale overheden enerzijds en de regionale en lokale instanties anderzijds opereren elk binnen hun eigen specifieke referentiekader. In het geval van de centrale overheden bestaat dit kader uit de associatie-overeenkomsten tussen de Unie en de mediterrane derde landen. In het geval van de regionale en lokale instanties (en de civiele samenleving) wordt dit kader hoofdzakelijk

⁽¹⁾ Met de ondertekening van de Verklaring van Barcelona hebben de 27 deelnemende landen zich ertoe verbonden een Euro-mediterraan partnerschap tot stand te brengen om het Middellandse-Zeegebied om te vormen tot een zone van „dialoog, onderlinge contacten en samenwerking” (preambule). Met het oog hierop is besloten dat de respectieve ministers van Buitenlandse Zaken geregeld bijeen zullen komen om het verloop van het „proces van Barcelona” op de voet te volgen en te bepalen welke concrete initiatieven moeten worden genomen om de doelstellingen van het partnerschap te kunnen verwezenlijken. Ook is afgesproken dat thematische *ad hoc*-bijeenkomsten van ministers, hoge ambtenaren en deskundigen zullen worden gehouden, waarbij ook vertegenwoordigers van de diverse geledingen van de civiele samenleving zullen worden betrokken. De bijeenkomsten van de ministers van Buitenlandse Zaken zullen worden voorbereid door een „Euro-mediterraan comité voor het proces van Barcelona”, dat bestaat uit de Trojka van de Europese Unie en één vertegenwoordiger van elk mediterrane derde land.

gevormd door gedecentraliseerde samenwerkingsprojecten op het vlak van het lokale bestuur en van de mensenrechten.

1.3. Algemene kenmerken van de samenwerking tussen lokale en regionale overheden

1.3.1. De samenwerking tussen lokale en regionale overheden is vooral van technische aard en komt hoofdzakelijk neer op de overdracht van kennis en kunde. Prioritaire werkerterreinen zijn daarbij uiteraard het stadsbeleid (verbetering en onderhoud van de infrastructuur, ruimtelijke ordening) en het lokale bestuur (opleiding van het gemeentepersoneel, uitwerking van administratieve procedures).

1.3.2. Dit soort samenwerking heeft tot doel alle „actoren” in lokale ontwikkelingsprocessen geleidelijk aan duidelijk te maken op welke manier en met welke middelen specifieke lokale problemen kunnen worden aangepakt. Een efficiënte aanpak is evenwel alleen mogelijk als de betrokkenen een goed inzicht hebben in de specifieke situatie op lokaal niveau en indien de procedures zo nodig kunnen worden aangepast in het licht van de financiële behoeften.

1.3.3. Dankzij deze gedecentraliseerde samenwerking hebben de voornaamste samenwerkingsprogramma's — ongeacht de concrete inhoud hiervan — door de bank genomen goede resultaten opgeleverd en vervullen zij een echte voorbeeldfunctie. Deze gedecentraliseerde samenwerking steekt — enkele al te technische en bureaucratische excessen niet te na gesproken — gunstig af tegen alle andere vormen van samenwerking tussen de Unie en de mediterrane derde landen.

1.3.4. De samenwerkingsprojecten van de regionale en lokale instanties aan beide zijden van de Middellandse Zee tonen duidelijk aan waartoe regionale en lokale overheden op het internationale vlak in staat zijn.

Verder kan met voldoening worden vastgesteld dat de uitwerking van gedecentraliseerde samenwerkingsprogramma's een gunstig effect heeft op de betrokkenheid en medewerking van de burgers en van de diverse maatschappelijke kringen in het kader van het democratische besluitvormingsproces op regionaal en lokaal niveau.

Een en ander moet verder worden aangemoedigd door een correcte toepassing van het subsidiariteitsbeginsel en een adequate aanpassing van het beschikbare budget.

1.4. De MEDA-programma's

1.4.1. De activiteiten van de Unie — d.w.z. van de Commissie⁽²⁾ — vormen een aanvulling op de activiteiten van de centrale en lagere bestuursorganen bij de mediterrane derde landen. Via haar diensten

⁽²⁾ Het voor de Euro-mediterrane programma's bevoegde directoraat-generaal (D.-G. IB) is onlangs ingrijpend gereorganiseerd.

(desks) stelt de Commissie voor ieder land indicatieve programma's op, die in de regel voor drie jaar gelden. In deze programma's worden de in overleg met het betrokken land vastgelegde prioriteiten aangegeven, wordt de sociaal-economische achtergrond van het land in kwestie geschetst, worden de belangrijkste problemen op een rijtje gezet, worden de doelstellingen van de financiële en technische samenwerking toegelicht, worden de voornaamste geselecteerde programma's opgesomd en wordt aangegeven hoeveel geld voor elk van deze programma's ter beschikking wordt gesteld. Aan de hand van al deze elementen zullen later de aanbestedingen worden voorbereid. De door de Commissie opgestelde algemene richtsnoeren blijken het vastleggen van prioriteiten en de coördinatie met de lid-staten aanzienlijk te vereenvoudigen⁽¹⁾.

1.4.2. De MEDA-Verordening⁽²⁾ voorziet in drie categorieën steunmaatregelen, die als referentiekader dienen voor de prioriteiten die de mediterrane derde landen in hun indicatieve programma's dienen aan te geven:

- steun voor het economische overgangsproces en de totstandbrenging van een Euro-mediterrane vrijhand-

⁽¹⁾ De communautaire steun voor de uitvoering van de diverse programma's bedraagt 3 424,5 miljoen ecu. Het grootste deel daarvan (90%) gaat naar maatregelen in het kader van bilaterale akkoorden tussen de Unie en de afzonderlijke mediterrane derde landen. De rest wordt gebruikt voor de financiering van multilaterale samenwerkingsprojecten, m.i.v. gedecentraliseerde samenwerkingsprojecten van steden. Het totaalbedrag voor de periode 1995-1999 is kleiner dan het budget waarover de Europese Raad in juni 1995 in Cannes overeenstemming heeft bereikt (4 684 miljoen ecu) en eveneens kleiner dan het bedrag dat in de partnerschapsverklaring van Barcelona van november 1992 wordt vermeld. De steunmaatregelen in het kader van de MEDA-verordening zijn gebaseerd op de prioriteiten van de begunstigden, de ontwikkeling van hun behoeften en hun „absorptie-capaciteit”, en het verloop van het structurele hervormingsproces. De steun wordt toegekend in de vorm van niet terug te betalen leningen (beheerd door de Commissie) en risicodragend kapitaal (beheerd door de EIB); daarnaast zijn er ook nog leningen van de EIB en bilaterale steun van de lid-staten.

⁽²⁾ Verordening EG nr. 1488/96 van de Raad van 23 juli 1996 inzake financiële en technische maatregelen ter ondersteuning van de hervorming van de economische en maatschappelijke structuren in het kader van het Europees-Mediterrane partnerschap, goedgekeurd op basis van het voorstel voor een verordening (EG) dat op 6 september 1995 in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen (PB C 232) is gepubliceerd. De Verordening zelf is op 30 juli 1996 gepubliceerd (PB L 189) en is op 2 augustus 1996 officieel in werking getreden. Zij voorziet in een fonds waaruit kan worden geput voor de financiering van samenwerkingsprojecten in het kader van het Euro-mediterrane partnerschap. De MEDA-regeling is geconcipeerd naar het model van de steunprogramma's voor andere aan de Unie grenzende strategische gebieden (Phare voor de Midden- en Oost-Europese landen en Tacis voor de vroegere Sovjet-republieken). Zij komt vanaf 1 januari 1997 in de plaats van de bilaterale financiële protocollen, waarop de steunverlening van de Unie aan de mediterrane derde landen sinds de jaren '70 was gebaseerd, en van de verordeningen met betrekking tot de horizontale samenwerking (Verordening 1763/92/EEG), de samenwerking met de bezette gebieden (Verordening 1734/94/EEG) en de structurele aanpassing (Verordening 1762/92/EEG).

delszone; deze steun is bestemd voor de ontwikkeling van de particuliere sector en het scheppen van werkgelegenheid (vooral in het MKB), voor het bevorderen van de industriële samenwerking en het stimuleren van particuliere investeringen vanuit Europa, voor de modernisering van de economische infrastructuur en voor het ondersteunen van het structurele aanpassingsproces;

- steun ter verbetering van het sociaal-economische evenwicht; deze steun heeft tot doel de sociale dienstverlening te verbeteren, een harmonische en geïntegreerde ontwikkeling van het platteland te bevorderen, de samenwerking op milieugebied te versterken, een geïntegreerde ontwikkeling van het menselijk potentieel mogelijk te maken, de democratie en de eerbiediging van de mensenrechten te bevorderen, de samenwerking op cultureel gebied verder uit te bouwen, technische assistentie te verlenen en de samenwerking ter bestrijding van illegale migratie, drugshandel en internationale criminaliteit te bevorderen;

- steun voor regionale en grensoverschrijdende samenwerking; deze steun heeft tot doel het opzetten van structuren voor regionale samenwerking te bevorderen, de bestaande infrastructuur voor de regionale samenwerking te verbeteren en het opzetten van een adequate infrastructuur voor de regionale handel te bevorderen (vervoer, communicatie, energie en kleinschalige infrastructuurprojecten in verband met grensovergangsfaciliteiten).

1.4.3. De programma's worden voorgelegd aan het zogenaamde „MED-comité”, dat bestaat uit vertegenwoordigers van de EU-lid-staten (art. 11 van de MEDA-Verordening). Na hun goedkeuring worden zij toegevoegd aan het Protocol-financieel memorandum dat de Commissie en de mediterrane derde landen hebben ondertekend. Vanaf dat ogenblik kan de Commissie beginnen met de eerste fase van de uitvoering van de programma's, nl. de voorbereiding van concrete richtsnoeren voor de diverse specifieke projecten, die daarna aan het land in kwestie ter goedkeuring worden voorgelegd.

Bij kleine projecten, zoals de zgn. micro-acties⁽³⁾, wordt met rechtstreekse contracten gewerkt. Bij dienstverleningsprojecten, waarbij moet worden ingeschreven op aanbestedingen, stelt de Commissie een „shortlist” op, uitgaande van vooraf vastgelegde criteria of blijken van belangstelling. Bij overheidsopdrachten voor leveringen of werken wordt de oproep tot inschrijving gepubliceerd

⁽³⁾ Micro-projecten zijn kleine projecten op lokaal niveau, zoals b.v. de organisatie van seminars of het opstellen van studies over specifieke onderwerpen. Voor dit soort initiatieven wordt slechts een gering bedrag ter beschikking gesteld, maar dit maakt het niettemin mogelijk om, met het oog op de uitwerking van concrete initiatieven, een eerste verkennende gedachtwisseling tussen de diverse betrokken kringen te organiseren.

in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾.

2. Multilaterale partnerschapsprojecten en netwerken van lokale instanties

2.1. Deze programma's hebben tot doel de overdracht van kennis tussen Europese en mediterrane bedrijven te bevorderen. Het gaat hier om een breed scala van gedecentraliseerde samenwerkingsprojecten van particuliere en overheidsorganisaties in de EU-lid-staten en de mediterrane derde landen.

Dit is een bij uitstek geschikt werkterrein voor lokale besturen. In 1995 zijn de gedecentraliseerde ontwikkelingsprogramma's in het Middellandse-Zeegebied tijdelijk stopgezet en in 1996 heeft de Commissie een aanvang gemaakt met de reorganisatie van het beheer van deze programma's om tegemoet te komen aan drie specifieke eisen:

- de erkenning van de samenwerking met de civiele samenleving als een van de pijlers van de betrekkingen tussen Europa en de mediterrane derde landen;
- de luide roep om samenwerking vanuit de Europese en de mediterrane civiele samenlevingen en de daaruit voortvloeiende noodzaak te zorgen voor beter gestructureerde relaties;
- de roep om eenvoudige, doorzichtige en duidelijke procedures voor de uitvoering van gedecentraliseerde samenwerkingsprogramma's.

2.2. De gedecentraliseerde samenwerkingsprogramma's blijven ook in 1997 opgeschort. Een beslissing over het weer opstarten valt pas te verwachten na de discussie in het Europees Parlement over het verslag van de Europese Rekenkamer over deze programma's.

Bijzonder nuttig voor de lokale besturen was tot dusverre het MED-URBS-programma, dat de overdracht van kennis en kunde aan lokale besturen ten goede komt. Verder hebben de lokale besturen ook heel wat profijt getrokken van het programma ten behoeve van organisaties die met migranten werken, dat tot doel heeft lokale ontwikkelingsprocessen op gang te brengen en zo de migratiedruk te verminderen. Het programma MED-Techno ten slotte, dat niet ten uitvoer is gelegd, is destijds opgezet om de oprichting van particuliere en overheidsconsortia voor de behandeling van huishoude-

lijk en industrieel afvalwater met het oog op het hergebruik hiervan als energiebron te bevorderen.

In de conclusies van de Euro-mediterrane conferentie van ministers van Buitenlandse Zaken van april jl. (Malta) wordt ervoor gepleit drie gedecentraliseerde samenwerkingsprogramma's, nl. MED-URBS, MED-Campus en MED-Media, weer op de rails te zetten. Sommige doelstellingen van het migratie- en het MED-Techno-programma kunnen wellicht worden opgenomen in het MED-URBS-programma.

3. Conclusies

3.1. De gedecentraliseerde samenwerking in het Middellandse-Zeegebied is op een efficiënte manier van start gegaan. Dit is in de eerste plaats te danken aan de inzet van een groot aantal kringen en instanties, die intussen zijn uitgegroeid tot een „harde kern” en als motor van de Euro-mediterrane samenwerking zijn gaan fungeren. Daarom dient ervoor te worden gezorgd dat deze kern verder kan blijven groeien, zodat het binnen de diverse netwerken aanwezige potentieel en de daaruit voortvloeiende mogelijkheden voor het opzetten van allerlei samenwerkingsprojecten ten volle kunnen worden benut.

3.2. Of de gedecentraliseerde samenwerking in de regio verder kan worden uitgebouwd hangt af van een aantal factoren, zoals met name de bereidheid en het vermogen van lokale besturen om te participeren in dergelijke samenwerkingsprojecten. Tot dusverre zijn er maar weinig lokale besturen die werkelijk in staat zijn om grensoverschrijdende samenwerkingsprojecten op een efficiënte en duurzame manier te organiseren en te beheren. Vele projecten blijken te stranden op allerlei moeilijkheden, zoals b.v. het ontbreken van de nodige financiële middelen en omslachtige administratieve en financiële procedures.

3.3. Het Comité en zijn leden zouden om te beginnen de nodige stappen kunnen ondernemen om de Europese Commissie en haar onderhandelingspartners in de mediterrane derde landen — de nationale, regionale en lokale overheden — ertoe te bewegen in de associatieakkoorden en indicatieve programma's een centrale plaats in te ruimen voor onderwerpen die vanuit stedelijk oogpunt van belang kunnen zijn. Absolute prioriteit dient daarbij te worden toegekend aan het beheer van watervoorraden, behandeling en hergebruik van afvalstoffen en duurzame vervoersprojecten. Deze aspecten komen in de programma's niet voor; centrale thema's hierin zijn de ondersteuning van het economisch hervormingsproces en het verbeteren van het sociaal-economische evenwicht.

3.4. Om het Euro-mediterrane partnerschap meer onder de aandacht te brengen en de bevolking bewust te maken van de mogelijkheden die dit partnerschap biedt, zou de Commissie de nodige initiatieven moeten nemen om de zichtbaarheid van de samenwerkingsprojecten en de betrokkenheid van de burgers te vergroten.

3.5. Verder zou het MEDA-budget voor gedecentraliseerde samenwerkingsprojecten moeten worden opgetrokken.

⁽¹⁾ De begunstigden van de steunmaatregelen zijn o.m. de nationale overheden, regionale instanties, lokale besturen, regionale organisaties, particuliere bedrijven, overheidsdiensten, lokale en dorpsgemeenschappen, coöperaties, stichtingen, verenigingen en niet-gouvernementele organisaties. Het Europees bedrijfsleven kan, als indirecte begunstigde, aan projecten deelnemen door in te schrijven op specifieke internationale aanbestedingen (gepubliceerd in de reeksen S en C van het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen) of door een joint venture met een lokaal bedrijf aan te gaan of als deskundige op te treden.

3.6. Er zou ook nog steun moeten worden verleend nadat de MED-projecten zijn beëindigd. Bovendien zouden deze moeten worden geïntegreerd met andere initiatieven (b.v. milieu-audits, ruimtelijke ordening, stadsvernieuwing, enz.) om ook uit andere bronnen financiële steun te kunnen verkrijgen. Vele MED-programma's blijven namelijk steken in vrijblijvende contacten tussen steden, waar niets concreets uit voortvloeit.

3.7. Het Comité sluit zich aan bij de oproep van de deelnemers aan de tweede Euro-mediterrane ministersconferentie (Malta, 16 april 1997) en de deelnemers aan de conferentie van vertegenwoordigers van de civiele

samenwerking („Forum Civil Euromed”) om de gedecentraliseerde samenwerking tussen de Unie en de mediterrane derde landen nieuw leven in te blazen, en met name bij hun pleidooi voor nauwe samenwerking tussen internationale en regionale organisaties enerzijds en plaatselijke kringen en instanties (o.a. lokale overheden) anderzijds met het oog op de exploitatie van het culturele erfgoed en de verdere uitbouw van het culturele toerisme in de regio.

3.8. Het Comité beschouwt het als zijn taak deze samenwerking op een efficiënte manier te bevorderen en het „proces van Barcelona” in het algemeen op de voet te volgen en met eigen initiatieven te ondersteunen.

Brussel, 20 november 1997.

De voorzitter
van het Comité van de Regio's
Pasqual MARAGALL i MIRA

Advies van het Comité van de Regio's over het „Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's”

(98/C 64/10)

HET COMITÉ VAN DE REGIO'S,

gezien het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's [COM(96) 511 def — 96/0304 (SYN)]⁽¹⁾;

gezien het besluit van de Raad van 6 mei 1997 om, in overeenstemming met artikel 198 C, lid 1, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, het Comité van de Regio's te raadplegen;

gezien zijn besluit van 11 juni 1997 om commissie 5 „Ruimtelijke ordening — Milieu — Energie” met de voorbereiding van het advies te belasten;

gezien het op 3 juli 1997 door commissie 5 goedgekeurde ontwerp-advies (CDR 172/97 rev.; rapporteur: de heer Tope),

heeft tijdens zijn op 19 en 20 november 1997 gehouden 20e Zitting (vergadering van 20 november) het volgende advies uitgebracht.

1. Inleiding

1.1. De voorgestelde richtlijn is bedoeld om de bescherming van het milieu te bevorderen, door voor te schrijven dat:

- a) voor bepaalde plannen en programma's een milieu-effectrapportage plaatsvindt, en
- b) de bevindingen van de rapportage in aanmerking worden genomen bij de voorbereiding en goedkeuring van deze plannen en programma's.

1.2. Het Comité van de Regio's stemt in met het algemene doel van het richtlijnvoorstel. Het verzoekt Commissie, Raad en Parlement evenwel, de behoefte aan een extra richtlijn inzake milieu-effectrapportage nog eens kritisch te onderzoeken.

Het Comité neemt nota van de door de Commissie gemaakte analyse op grond waarvan deze tot de conclusie komt dat

- a) de huidige voorschriften voor milieu-effectrapportage m.b.t. projecten in de lid-staten tekortschieten omdat zij niet altijd een hoog niveau van bescherming van het milieu garanderen;

⁽¹⁾ PB C 129 van 25.4.1997, blz. 14.